

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od postanowienia Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 25 września 2018 r. w sprawie T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA/Republika Czeska, Europejski Trybunał Praw Człowieka, wniesione w dniu 7 grudnia 2018 r. przez Michala Harvilika — HYDRA

(Sprawa C-768/18 P)

(2019/C 213/02)

Język postępowania: słowacki

Strony

Wnoszący odwołanie: Michal Harvilik — HYDRA (przedstawiciel: adwokat A. Wagner)

Druga strona postępowania: Republika Czeska, Europejski Trybunał Praw Człowieka

Postanowieniem z dnia 19 marca 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości (siódma izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 6 grudnia 2018 r. w sprawie T-665/17, China Construction Bank/EUIPO, wniesione w dniu 14 lutego 2019 r. przez China Construction Bank Corp.

(Sprawa C-115/19 P)

(2019/C 213/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: China Construction Bank Corp. (przedstawiciele: A. Carboni, J. Gibbs, solicitors)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Groupement des cartes bancaires

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 6 grudnia 2018 r. w sprawie T-665/17;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w odniesieniu do art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 ⁽¹⁾ lub, ewentualnie, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie EUIPO i każdego interwenienta w niniejszym odwołaniu własnymi kosztami oraz kosztami wnoszącego odwołanie poniesionymi w niniejszym postępowaniu oraz w postępowaniu przed Sądem w sprawie T-665/17.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty wobec zaskarżonego wyroku, a mianowicie że Sąd:

1. naruszył przepisy art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 oraz
2. nie uzasadnił swojego wniosku, zgodnie z którym powołany przez interwenienta wcześniejszy znak towarowy (zwany dalej „wcześniejszym znakiem towarowym”) posiada wzmocniony charakter odróżniający w odniesieniu do „spraw finansowych, spraw monetarnych, spraw bankowych”, oraz
3. przeinaczył okoliczności faktyczne zarówno przy dokonywaniu swojej oceny wcześniejszego znaku towarowego i spornego znaku towarowego, jak również przy dochodzeniu do wspomnianego powyżej wniosku w odniesieniu do wzmocnionego charakteru odróżniającego.

Oparty na naruszeniu art. 8 ust. 1 lit. b) zarzut wnoszącego odwołanie można jeszcze podzielić na szereg błędów popełnionych przez Sąd przy dokonywaniu swojej oceny sprawy, a mianowicie:

1. Sąd uwzględnił renomę wcześniejszego znaku towarowego zarówno w trakcie pierwszego etapu dokonywania oceny podobieństwa znaków towarowych, jak i przy dokonywaniu całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, co było nieprawidłowym podejściem prowadzącym do niedozwolonego „podwójnego uwzględnienia”;
2. Sąd błędnie uznał zarówno wcześniejszy znak towarowy, jak i sporny znak towarowy za zasadniczo słowne znaki towarowe, nie biorąc wystarczająco pod uwagę ich charakteru graficznego, co miało negatywny wpływ na ocenę podobieństwa zarówno wizualnego, jak i fonetycznego rozpatrywanych znaków towarowych oraz na względne znaczenie, jakie należało nadać każdej z tych kwestii;
3. Sąd popełnił szereg błędów przy określaniu usług z klasy 36 w odniesieniu do których stwierdził on, iż wcześniejszy znak towarowy cieszy się renomą, a w konsekwencji charakterem odróżniającym, oraz
4. z uwagi zarówno na wspomniane powyżej błędy, jak i na fakt, iż Sąd nie wziął pod uwagę dodatkowych ważnych czynników, Sąd nie dokonał właściwej całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w wypadku wcześniejszego znaku towarowego i spornego znaku towarowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2017, L 154, s. 1).
